

Abcoude-Amsterdam populair bij top junioren en (ex) top senioren

Volop strijd in najaarsklassieker

Op zondagmiddag 12 oktober liggen, kort voor tweeën, in Abcoude ruim veertig ploegen gereed voor het 12 kilometer lange traject naar Amsterdam. De deelnemers variëren van jonge beloftes, vers terug van de Junioren WK en de Coupe de la Jeunesse, tot gelouterde veteranen als Janus Boelen. Gestreden wordt in vaak decennia oude wherries en C-boten.

De snelle C-dubbeltvieren bijten de spits af. De strijd gaat vooral tussen de aartsrivalen De Hoop en RIC. Jarenlang was RIC, onder aanvoering van Mark Emke, de onbetwiste winnaar in dit nummer. Maar sinds Frans Göbel, oud-keizer van de Amstel, zijn jachtterrein heeft verlegd, is daar een beetje de klad in gekomen. Vier jaar op rij heeft RIC inmiddels het hoofd moeten buigen. Dat geldt ook dit jaar, al is het verschil teruggelopen. Nog 80 tellen komt RIC (Vervloet, Termeulen, De Loos, Van der Zee en stuurvrouw Van de Staak) aan de finish tekort op Frans Göbel, Rinze Krol, Oscar Diergaarde, Jur Ringers en stuurvrouw Marlies Couke die het parcours in 45.44 minuten blijken te hebben afgejakkerd, driekwart minuut boven het van 1993 daterende baanrecord. De overige, vaak vol verve vertrokken ploegen, hebben vroeg of laat het hoofd moeten buigen en finishen op gepaste afstand van de twee koplopers.

Bij de vlak er achter gestarte jeugd C-vieren treedt Abel Göbel, samen met Willem van Schoten, Frank van der Ploeg, Jascha Bloeme en Simon van Schoten in de voetsporen van zijn vader door de rivalen van RIC op ruim 2 minuten te zetten. Het wachten is nu op het moment dat zij hun oude clubgenoten te snel zal af zijn.

De boord C-vieren hebben het relatief het moeilijkst in het smalle sluisje in Ouderkerk. Het is RIC dat uiteindelijk zijn belagers te snel af is. Het viertal, met aan boord Martin Lauriks, winnaar van het zilver in de vier met op de gehandicapten WK, komt uiteindelijk dik 6 minuten tekort op hun scullende evenknie. In de boord C2 roeit het opstomende koppel Brandsen/Bartels van Willem III een indrukwekkende race en geeft daarbij de belagers Heijbrok/Klem ruim het nazien

Ook vrouwen en juniories blijken het zware werk in de C-vieren niet te schuwen. Maar anders dan bij vele andere lange-afstand evenementen weten ze het gat met de mannen relatief nog niet kleiner te maken. Bij de vrouwen wint de Amstel. Bij de meisjes 16 is dat Pampus dat na ruim een uur varen zich zeker weet van de overwinning.

De negen vaste-bankenwherries vormen het slot. De strijd is al dagen eerder aan land gestart met discussies over het toegestane minimum gewicht van de boten. Met een minimum van 140 kg moet de ploeg van de Amstel in haar "ranke" Dolfijn zelfs 35kg aan ballast mee torsen. De strijd is daardoor niet alleen eerlijk maar ook open. Zullen de uit de twee-zonder afkomstige nieuwkomers Steven van Dongen en Gijs Kind van Willem III het ervaren vaste-banken koppel Traanberg/Cortlever kunnen verslaan? Op het eerste stuk verliezen ze wat terrein, maar gegeven hun conditie en kracht mag dat geen probleem zijn. Het is immers nog ver naar Amsterdam. In een pittige cadans ploegen zij voort, opgejaagd door hun wat efficiënter draaiende ploeggenoten. Vlak voor het sluisje in Ouderkerk komt er bij Van Dongen en Kind echter zand in de

machine. Een paar misslagen, wat teveel ongelijkheid en plotseling is het pleit toch beslecht. De schade bedraagt uiteindelijk bijna drie minuten. Cortlever voegt met Traanberg de zoveelste overwinning toe aan zijn zegereeks na 64.49 minuten beulswerk, bijna 4 minuten meer dan de 61 minuten die hij in zijn recordrace van 1996 nodig had.

Vooraf dankzij de jeugdroeiers wint Willem III uiteindelijk de Verenigingsprijs van het Comité van Wherrywedstrijden voor de vereniging met de beste klasseringen, met een totaal van 20 punten. De Hoop (17 punten) en RIC (10 punten) kunnen volgend jaar revanche nemen, net als het duo Van Dongen/Kind en vele anderen.

Willem Boeschoten